

Albina

REVISTA - POPULARA

apare
în fiecare **Duminică**.

- Comitetul de Redacție:
- ion Kainderu
  - P. Gârboviceanu
  - G. Coșbuc
  - General P. V. Năsturel
  - G. Adamescu
  - I. Țescu
  - P. Dulfu
  - V. S. Moșă
  - N. Nicolaescu
  - Gr. Teodossiu
  - Const. C. Pop.-Tașcă.

Noua Parfumerie și Drogerie Medicinală

TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 145 (lângă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone alese, brillantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomezi de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream de la princesse și cosmetice igienice, piepțini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, termometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru tualete.

Articole pentru menajiu, ca : ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri; esențe pentru conserve alimentare, Sifoane cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirt denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sarmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburi alese, rădăcini, scoarțe, frunze, flori și semințe pentru ceaiuri in și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat ulei din ficat de morun pentru cura de iarnă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum : bugiile, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayoane, ciaiuri drageie, elixire, emulsiuni uleioase, emplastre, glicerofosfate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentoase care, prin rolul ce îndeplinesc unele de a fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritoare, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuițate la vindecarea suferinșilor cărora s'le redeva sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos îndepărtându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de canciucările și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetrice și Chirurgiei, Opticei și Dentisticeii, ca : vată și tifoane, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectoare și sistematice irigatoare pentru Moașe și Lehuse, pompe trage-lapte și biberoane, plosci și ligheane de porțelan, specule, ață de mătase și ace, siringi, sonde, aparate inhalatoare, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru doamne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulverisatoare și vaporisatoare, preservative, suspensoare termometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu platină, faianță și porțelan, ochelari, foarțeci și clești, etc.

La cerere, expediază în orice parte a Țării, contra ramburs, prompt și cu prețurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

ALBINA

REVISTĂ ENCIKLOPEDICĂ POPULARĂ

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr. . . . . 15 bani
 Pentru anușeluri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

Sofia Nădejde, Plata Turcului. — Mihail Sadoveanu, Scrisori, trimise de un pribeag. — Radu, Marocul. — N. Bradea, Fasolea Japoneză «Soya». — N. Rădulescu-Niger, Și iar Cucu (poezie). — Ioan Bănescu, Concubinajul. — V. S. Moga, Lucrările agricole în luna Maiu. — G., Chestia țărănească. — Dela sate. — Din activitatea cercurilor culturale. — Societăți economice la sate. — Bibliografii. — Licitațiuni.

Ilustrațiuni: Wilhelm II, împăratul Germaniei. — Japonezii aruncă bombe. — Japonezii în fața Porth-Arturului. — Costume din jud. Brăila. — Costum din jud. Muscel.

PLATA TURCULUI

Tentr'alt număr din «Albina» am arătat de unde vine vorba «i-a dat bani pe miere» și cum își băteau Turcii joc de noi Români. Dar mai sunt și alte urme și dovezi, atât în graiu cât și în scris despre suferințele părinților noștri. Turcii nu se purtau rău numai cu țărani, dar și cu negustorii, orașenii, boerănașii și boerii; multora din aceștia li-au putrezit oasele în temnițele turcești, ori li s'au infipt capetele în porțile seraiului.

Azi vom povesti pățania unui boer, scrisă de Tânase Meleghi, care a auzit-o din viu graiu, din gura pățimașului chiar, numit Radu Peicăneanu, comis.

«Țineam în arendă moșia Peicanii, în anul 1826, am făcut grâu arnăut foarte bun. Trebuie să-l duc la Galați, să-l vând la Turci. Pe-atunci nu erau alți negustori de grâne în țară. Am încărcat vre-o 214 chile și l'am pornit la Galați. Cu o zi înainte de-a ajunge carele m'am dus și eu. A doua zi au tras carele în maidan, vin doi Turci, răscolesc grâul și vorbesc în de ei, că de mult n'au văzut așa

grâu bun Înțelegând eu Turcește, m'am bucurat, crezând că voi fi plătit după gradul întâiu.

Unul din Turci, care rupeà ceva românește, m'a întrebat al cui e grâul, am răspuns că e al meu. Atunci mi-a zis: «Ghiaur, de ce n'ai pus sămânță bună? A fost vreme bună și făceai grâu minunat » «Dar mai bun grâu nici că se poate,» am zis eu. Dar Turcul mi-a zis cu dispreț: «Hai sictir! ghiaur, du-te și descarcă la hambarul Agalei, pătu-lul al doilea.» Scoțând din brâu călimara, a scris o țidulă și mi-a dat'o. Nu aveam ce face. Cu Turcii nu puteai sta la vorbă și a te tocni; căci mâniindu-se, întru nimic le erà a scoate pistolul dela brâu și a te ucide. Nici nu puteam așteptà să vie alt Turc cumpărător, fiind între ei regulă a nu se amestecà în târguiala altuia. Am tras carele la hambar. Turcul dela hambar a scos o banița de-alui, cu care a început a descărca. Văzând că banița e mai mare decât cea din țară, îi zic că am banița cu care am încărcat și rog să mă descarce cu aceea. Turcul s'a uitat la mine încruntându-și ochii și mi-a spus că banița lui e banița Sтамbulului, asupra căreia n'am drept a cârti, fiind măsura Sultanului. Și a descărcat mai departe, lucru ce m'a păgubit cu vre-o douăzeci de chile. Mi-a dat și acel Turc o țidulă, spuindu-mi să mă duc la Agaua cutare să-mi primesc banii. Așa am și urmat. Agaua m'a primit cu cinste, m'a poftit a ședeà, prin vorba, «buiurum, boer,» a bătut în palme, la care sunet viind un Turc, i-a poruncit a-mi aduce cafea și ciubuc, cecece mi s'a și adus. Până a-mi bea cateaua și furmà ciubucul, Agaua, care vorbeà românește stricat, m'a întrebat despre ale țarei și de rodirea acelu an. După ce am isprăvit cu fumatul ciubucului, Agaua, care ședeà pe pat turcește, a apropiat de el o lădiță, a deschis lacă-tul și a luat o pungă mare, din care scoțând bani de argint a început a-i numără. Am văzut că banii aceia erau bani nu de mult scoși dela tarapana, dar aveau puțin argint în ei și mai multă aramă, în cât în Moldova umblau jos, oamenii se fereau a-i primi. Văzând că, după câte am pățit până acuma, mi se plătește și cu bani scăzuți, m'a luat gura pe dinainte, rugându-l să-mi dea alți bani. La această rugăminte a mea, Agaua s'a uitat posomorât, întrebându-mă dacă banii nu sunt buni? I-am răspuns că sunt buni, dar în țară umblă cu scădere și țaranii nu-i pri-

mesc, și fiindcă eu am aface cu țărani, îl rog a-mi da alți bani. Agaua s'a infuriat deodată, sare după divan, scoate luleaua din ciubuc și începe a mă bate pe spinare cu ciubucul, strigând: «Ghiaur, ocărăști banii Sultanului?» Ne mai putând răbdă bătaea, l'am rugat să mă erte, că primesc să fiu plătit și cu acei bani.

Asemenea au pățit și alții dela dânșii. După ce grâul de mâna întâia mi l'a plătit ca de a doua, după ce mi-a descărcat grâul cu banița Stambulului, păgubindu-mă cu douăzeci de chile, apoi m'a bătut și m'a plătit cu bani scăzuți.»

Toate acestea se petreceau cu 79 de ani în urmă. E bine să le știm fiecare, pentru a prețui bunurile și cinstea de cari ne bucurăm azi, dela mare până la mic.

Azi ne pare lucru firesc să fim fiecare stăpân pe munca și avutul nostru. Cel mai slab om poate vinde cu prețul ce vrea roadele muncii sale. Nimeni nu poate să i le ia cu sila și cu hatal.

Ar zice cineva că și azi prețul se face cu hatal de samsari, dar am arătat altă dată cum toate guvernele au de gând să întemeze niște biurouri prin cari agricultorii să fie înlesniți a vinde roadele după un preț hotărât de împrejurările din lumea întreagă, așa ca să nu mai poată fi înșelați de samsarii de grâne. Sunt mulți oameni, cari neștiind prin câte nevoi și prin ce ingenucheri a trecut țara noastră, bârfesc adesea zicând: «Dar ce folos am avut noi din războiul dela 1877 — 78?» Folosul a fost că li s'a tăiat Turcilor și mai mult puterea și pofta de a mai râvni la vremile, de care v'am pomenit mai sus.

Nu numai că ne-am scuturat de rușinea de a fi o țară supusă și a plăti dare; dar am alungat pe Turci mai departe de țara noastră.

Nu mai cunoscând ce foloase aveau Turcii dela noi, ce jafuri făceau și cât de crud se purtau cu strămoșii noștri, vom înțelege cu ce turbare și ură s'au luptat ei împotriva Românilor, și prin urmare ce vitejie a trebuit să desfășure ai noștri.

De aceea, cunoscând tot mai bine trecutul nostru chinuit, să bine cuvântăm tot mai mult amintirea acelor cari vreme de o jumătate de veac au tot luptat cu graiul, cu scrisul și cu arma pentru dezrobirea țării.

Veșnic să ne fie sfântă amintirea celor morți în războ-

iuł de peste Dunăre; ei au dat lovitura de pe urmă robiei de veacuri.

Azi, fiecare Român are o țară în care e stăpân pe munca lui, sigur de viață, dela munte pân la mare se aude graiul românesc.

Azi Turcul nu ne mai face cinste cu ciubuc și cafea; dar nici nu ne măsoară grăul cu banița Stambulului și spațele cu ciubucul, nici nu-și încearcă pistolul și cuțitul în inima noastră. Deci seara și dimineața să bine cuvântăm amintirea celor ce ne-au croit o soartă mai bună, cu prețul muncii și vieții lor chiar.

Sofia Nădejde.

SCRISORI

— TRIMISE DE UN PRIETEN PRIBEAG —

..... O adevărată halimă cu Sfântul ăsta! Zi cu zi tot mai multe minunății se povestesc despre dânsul. Cea mai așă, este una pe care cu mare taină o împărtășesc tuturor Rusnacii lui Vasilie. E vorba despre obârșia acestui om al lui Dumnezeu. Spun anume că Sfântul s'ar fi trăgând din Ion-cel-nou dela Suceava. Ai noștri din Văleni, dă, ca Românul, au cam clătinat din cap: «Hm! o fi!» Și au mai dat o raită pe la preotul Năstase și pe la d-l primar.

Părintele, cuminte ca totdeauna: «Nu știu, n'am de unde să știu dacă se rudește cu slântul Ion-cel-nou... Doar sfinții sunt schivnici depărtați de lumeștile păcate... De unde se poate ști? Dar dacă vreă Dumnezeu, se poate!».

Primarul a fost mai scurt: «Ce mai la deal, la vale? trebuie să aibă act de naștere!...»

Altele: Zice că Vasilie ar fi având un balaur îmblânzit pe coama căruia se înalță și se duce pe alte tărâmurii, în nouri de foc, ca să vorbească cu alți sfinți mucenici, undeva, nu se știe unde... Zice că are un țancu-pământului cu ochii roși, care vorbește omeneste și care-l vestește lătrând, când vine Uciğă-l toaca, — și câte și câte nu se spun!...

Inchipuiește-ți că acū două trei zile Vasilie a intrat în sat la Valea-Merilor, când nimeni nu se așteptă. Numai morarul l-a văzut. Și acest morar, cu pletele pline de făină, cu pipa veșnic în colțul gurii și cu sticluța cu *holercă* totdeauna în tureată, jură cu mâna pe slânta cruce că slântul veneă într'o căruță — uite, o căruță ca toate căruțele! — dar la care nu se află înhămat nici un cal. Și zice că veneă așă, singur, și nici n'atingea pământul, veneă ca într'un abur de foc. Și cum a intrat în sat au prins a se auzi niște vaete lungi prin văzduh, pe deasupra

Și morarul a văzut, cu ochii lui, cum Sfântul amenință cu mâinile în sus, și a priceput că peacolo, pe sus, sunt duhuri necurate, care fug, ca alungate de spaimă, amenințate de omul acela, căruia Cel-de-sus îi dăduse putere.

Și iată, frate dragă, că eri, după atâta zvoană, se răspândește știrea că sfântul vine. O adiere de sărbătoare trecu prin sat. Bărbații nu eșiră la câmp, femeile își lăsară baltă lucrul. Manole crășmarul se arătă dis-de-diminează printre oameni, cu obrazul vânăt, vorbind greu, tras la dreapta și la stânga de Necuratul. Întăiu o luă domol:

— Vine sfântul? halal să-i fie! Nu pregătiți nici un praznic, nimic? Ceva petrecere în cinstea lui, — nu?

— Nu se poate! zic oamenii.

— Cum nu se poate? Dar la o bucurie omul mai bea un pahar, se mai încălzește...

— Nu.

— Ei brava! strigă Manole, și diavolul îl trage întăiu la dreapta, pe urmă la stânga. Ei brava! Nu vă pare rău de sufletelul meu și de munculița mea?

Oamenii rămaseră neînduplecați și diavolul trase pe crășmar înaintea, apoi îl brânci ușor îndărăt și dintr'odată îl pironi locului, scoțându-i pieptul în afară:

— Mă! o să dați seamă înaintea lui Dumnezeu că m'ați sărăcit! Să vă rămăe de cap sfântul vostru! Un păgân ș'un iritic, — ce? se bucură el de calicia mea, — de ce se bucură? ha?

— Taci, măi creștine, nu sudui degeaba.

— Cum? ce să nu sudui? și-și trase un pumn grozav în piept. Știți voi cât venin mi-a pus sfântul vostru la inimă? He, he! da stăi tu, măi bade Rusnacule! Vra să zică *nema bevultura!* *nema holerca!* Cu parul am să-ți trag în cap, cu parul! și începă a-și repezi mâna dreaptă înainte, parcă voia să izbească în cineva cu pumnul.

Și cu parul, în adevăr, cu parul erau să-i tragă oamenii în cap lui bietul Manole. Nu știi ce-a făcut, ce-a dres de-a scăpat, — și parcă în pământ a intrat și nu s'a arătat toată ziua.

Și cam spre amiază, vuet mare. Un călăreț vine în goană, oamenii se îmbulzesc, femeile cu copiii es de prin ogrăzi, se strâng buluc ca oile, cineva sue în turla bisericii și prinde a trage clopotele, și iată că, în freamătul satului, într'o îngrămadire ca de iarmaroc, pătrunde o căruță vopsită verde trasă de doi cai mărunți negri.

Din căruță se înalță deasupra capetelor un om mărunț, slab ca un schelet, cu capul gol, cu părul bălaiu pieptănat bine cu cărare la mijloc, cu doi ochi mari cutundați în găvanuri negre, pe un obraz uscat, alb, fără pic de sânge parcă.

Și trupul subțire, îmbrăcat în strae albe foarte curate, stă ne-mișcat acolo, pe capra căruței, și ochii mari ca două găuri negre cercetează mulțimea...

Acum tu știi, prietene, că noi în școală învățăm, între altele,

și a nu crede în nimic. Nici credință în acest popor, nici credință în tăria strămoșilor noștri, nici credință în religia bătrânească, care a fost zid așa de tare la vremuri de restriște, — nimic. Ei, frate, nu știu dacă ai să mă crezi că am simțit un fior când am văzut toată mulțimea aceea din juru-mi încremenită într'o tăcere de moarte. Tu să fi fost, să fi fost oricare necredincios dintre cei mai necredincioși, s'ar fi întâmplat acelaș lucru. Prin mulțime parcă trecea ceva, o suflare, o tărie pe care o simțeai, care te înfricoșă.

Și Vasilie începù a vorbi.

Rosteă cuvintele limpede, grăiă bine românește. Din când în când întindea mâna dreaptă înainte; uneori întorcea ochii spre cer, o clipită tăcea, apoi începea mai tare, se înflăcăra, — și oamenii îl ascultau, cu ochii ațintiți spre el, îl înțelegeau.

Vorbire frumoasă nu eră. Dar spuneă așa, ca din carte, și luă de mărturie pe un Dumnezeu ertător de sus, că băutura ticăloșește sufletul și strică trupul. Strigă cu glas mare că *holerca* este făcută de Necuratul și dată omului spre pierzare, și Dumnezeu se îngrijește și Maica-Domnului lăcrămează din pricina rățcirii, neștiinței și prostiei omului. Ziceă că lui i s'a arătat Domnul în vis și l-a îndemnat să se ducă în lume să spuie oamenilor să se lase de băutură, că de nu se vor lăsă, vor veni vremuri amare, când copiii vor blestemă pe părinți, când copiii suferind din pricina păcatelor părinților, vor blestemă țăța pe care au supt-o dela mamele lor! . . .

De câte-ori, măi frate, nu s'au dus pantalonari de-ai noștri să învețe același lucru pe săteni, — de câte-ori! Vorbeau mult, vorbeau mult, vorbeau frumos, pe urmă se duceau să se răcorească c'o leacă de băătură. Sătenii îi ascultau, se minunau de frumusețea grauiului și se întrebau ce va fi fiind și *alcoolul* acela despre care le-a vorbit un ceas încheiat târgovățul, — și de ce beau oamenii această tărie blestemată, când au vin și rachiu.

Câte odată în fața vorbitorului se ridică un creștin și-l întrebă de ce cutare moșneag unblă sprinten ca un flăcău și nu mai are nici pe dracul, — deși de șaptezeci de ani bea regulat! Ce puteă zice omul nostru?

Nu, — acuma, când vorbeă Vasilie omul lui Dumnezeu, nimeni nu crăcneă. Oamenii parcă nici nu suflau. Și vedeam eu bine că cred, cred absolut tot ce le spune Sfântul.

De-așa lucru mă minunam și eu. Minunea asta n'o puteau face zece ca mine, — și iată că o face un om oarecare. Acel om însă aveă credință cât un grăunte de muștar. El puteă să zică muntelui să se miște din loc, el puteă să spuie oamenilor să nu mai bea, — muntele s'ar fi mișcat, oamenii vedeam eu că-l ascultă și-l cred.

Ce să-ți mai spun? Sfântul n'a avut nevoie să scoată șerpi urăți din butoaiele crârșmarului cum se spuneă că a făcut în alte părți, n'a avut nevoie să facă nici o altă minune. Nici primarul nu i-a cerut pașaportul și actul de naștere. Oamenii s'au

strâns cu toții ș'au vorbit între ei, au mai stat la sfat cu Vasile și toți știau ce au de făcut.

Am mai auzit că sfântul ar fi spus că a mai pornit în lume mânat și de nenorocirea pe care o văzuse între ai lui. După cât spune el, bețivi ca Rusnaciai lui nu sunt pe lume, — și-a putut vedeă, deci, mai bine la ce duce băutura. Și s'a jurat să strige în lume, să arate ticăloșia dela ei, ca să se ferească alții de rele. Eră un om ales după cât se vedeă, cu inimă bună. Eu n'am putut vorbi cu dânsul. S'a ferit de mine, a zis că nu poate să stea de vorbă, — și l'am înțeles și l'am lăsat și eu în plata Domnului!

E vorba acuma să se înalțe ș'aici în Văleni o cruce de piatră cu jurământul că se lasă oamenii de băutura. Faptul acesta m'a bucurat și pe mine.

Pe Manole, nu este așa? nu poate să-l bucure. De acest Manole, care de bună seamă pusese otravă în băutura, ș'asa otrăvitoare, n'avea de ce să-mi fie milă. Când am văzut însă dispararea lui, am rămas mișcat, am simțit o milă nespusă.

Eră seară, și el deschisese largi ușile cărciumei, aprinsese toate lămpile. Oamenii treceau la deal, la vale, fără să se uite la *stăbilimentul* lui de băuturi spirtoase; iar el, disperat, înșfăcă câte-o sticlă, trăgea câte un gât lung, apoi eșea în prag și o zvârlea în drum spre oameni, cu mânie și cu disperare:

— Na! ducă-se dracului!

Apoi a început să cânte. Urlă, nu cântă. Plesneă din degete și jucă mărunt, în bătătură, cumpănindu-se în toate părțile, cu un zâmbet de mare fericire pe fața puhavă și vânăță.

S'a pus apoi să strige, cu mânilor în șolduri, lăsându-se pe spate:

— Mă! am să mă duc la Mitropolit, mă! am să vă *dinunț!*

— Poți să te duci și la *Rusalim!* îi răspunse un om de pe drum.

— Da, am să mă duc, am să-l vâr la ocnă pe iriticul vostru! Ce crede el că-i țara în pradă? Ce are el cu comerțul meu, mă! Și înjură ca la ușa cortului.

Erau să-l ciomăgească oamenii, nu i-a lăsat însă Vasilie, iar Manole nu voiă să știe, zvârlea sticlele în drum, după ce gălgăia câte un gât din ele, și urlă:

«Mă! eu vă dau dracului pe toți, mă!»

După aceia s'a rătăcit cu totul. Jucă și strigă ca la horă. Se opreă și vorbeă singur, râdea, dădea din mâni și se pălea cu degetul peste nas, tot odată se cucoșea, clătină din cap și amenință cu degetul pe cineva, nevăzut, dinaintea lui.

Cineva de pe drum se opri și zise:

«Il vezi? Cu cine vorbește el acum? spune!»

— Cu *Caraoschi!*» răspunse un glas subțire de femeie.

Măine plec și-ți voi scri răvașul viitor din altă parte. Ce se va întâmplă în sat, pot să-ți spun de pe-acum. Măcar pe-o bucată de vreme au să se lase oamenii de băutura. După aceia mulți vor

vedea că e mai bine să bei *vin vechiu călcat de broaște*, băutura de când lumea. Și așa Vasilie, omul lui Dumnezeu, va fi făcut un bine sătenilor din Văleni. Măine poimâne pleacă de-aici și-și înalță în altă parte capul slab, cu ochii cerniți, și iar începe a vorbi cu pătrundere și cu groază despre băutura necurată. . . Uite, acuma, pe tereastră deschisă, îl văd printre oameni, subțire, în straele-i albe. . . De unde a pornit? Ce frământări i-au mișcat sufletul și l'au mánat prin lume? Cine știe!

În scrisoarea trecută îți vorbeam cu un zâmbet despre el, — acuma, îți spun drept, nu mai zâmbesc.

Mihail Sadoveanu.

MAROCUL

Sunt vreo câteva săptămâni de când împăratul Germaniei, trecând cu vaporul său spre Italia prin strămoșia ce desparte Europa de Africa și se numește *Gibraltar*, s'a oprit câteva ceasuri în portul *Tanger*. A fost primit aci cu mare pompă și a fost salutat de un trimis al sultanului Marocului.

Cu acest prilej, ziarele străine și ale noastre au vorbit mult despre situația *Marocului*; chestiunea a fost discutată și în parlamentul Franței, al Germaniei și al Marii-Britanii.

Câțiva cititori ai noștri ne-au cerut lămuriri asupra ei. În loc de a le răspunde deosebit, am socotit că vom mulțumi nedumerirea mai multora, publicând aci câteva articole despre această țară.

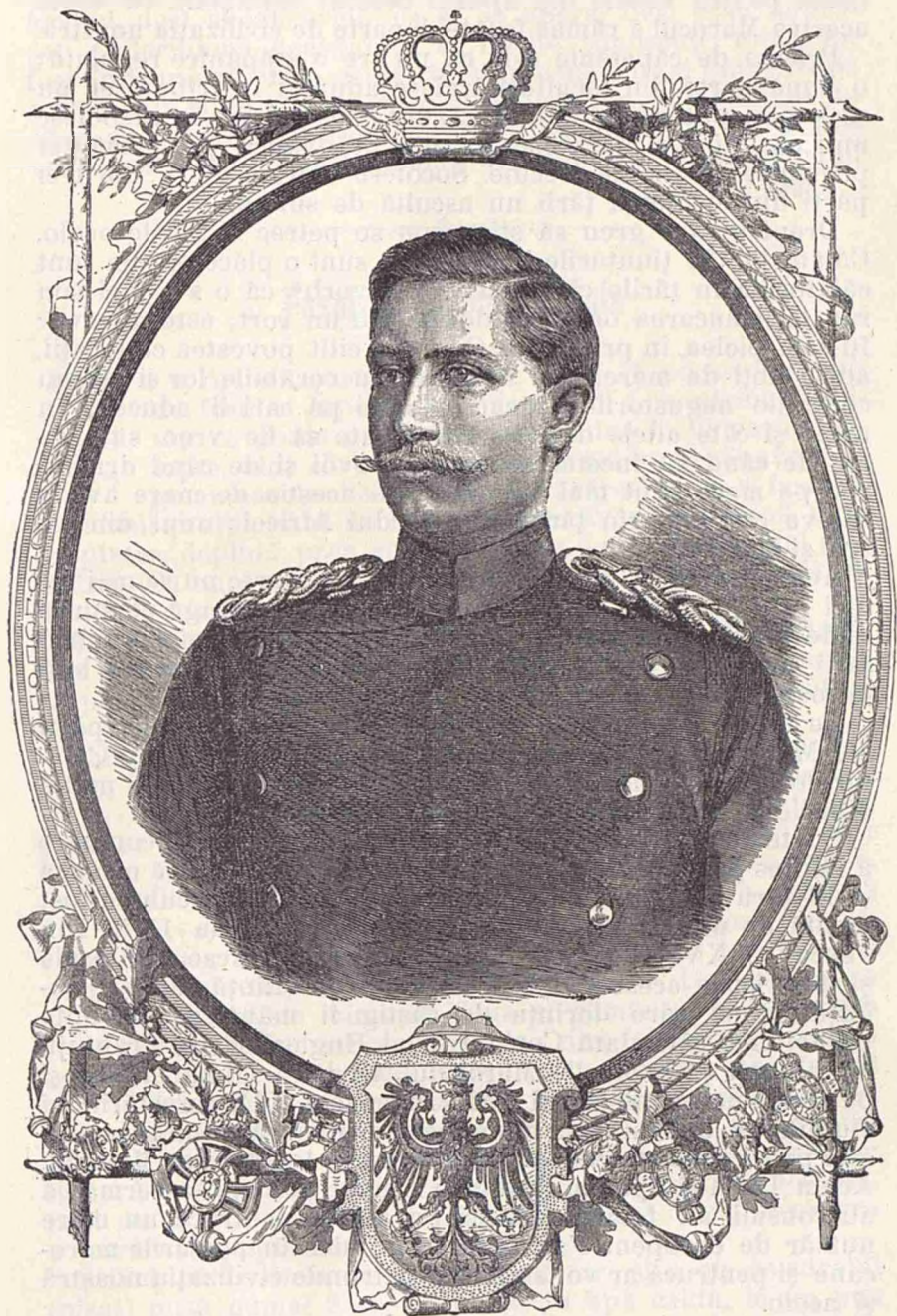
E drept că la noi se vorbește foarte puțin de ea, fiindcă e departe și fiindcă nu avem nici un fel de legătură nici directă, nici indirectă cu ea. Nu știi dacă vr'un Român a călcat vreodată pe pământul ei.

Poetul Alecsandri, într'una din piesele sale pune un cântec despre «Sultanul din Maroc», despre care ne spune că «are în împărăție o sută și o mie de armăsari cu foc». Am putea spune că mulți cam atâta știm: că e o țară unde cresc cai frumoși.

Dar e bine să se cunoască mai mult.

Din cărțile de geografie știm că Marocul este o țară întinsă — vre-o 440.000 Kilometri pătrați — așezată la colțul de Nord-Vest al Africei. Ea se mărginește de-o parte cu Marea Mediterană și cu Oceanul Atlantic; de altă parte cu Algeria (care e provincie a Franței) și cu pustiul Saharei.

Deși este așa de aproape de Europa, așezată oarecum în

Wilhelm II, Impăratul Germaniei.

drum pentru vasele din apusul acestui continent, cu toate acestea Marocul a rămas foarte departe de civilizația noastră.

Pricina de căpetenie este că nu are o stăpânire regulată; o bună parte din locuitori trăiesc adunați în triburi și nu se supun puterii sultanului, ci sunt de capul lor, se răsboiesc unii cu alții, ori năvălesc în cete prădalnice pe pământul provinciei franceze vecine. Socotesc unii că două din trei părți din locuitorii țării nu ascultă de sultan.

Drept e că e greu să știm cum se petrec lucrurile acolo. Călătoriile în ținuturile acestea nu sunt o plăcere, cum sunt călătoriile în țările civilizate. Nu e vorbă că o s' o duci cam rău cu mâncarea ori o să dormi într'un cort; este altceva: îți-este pielea în primejdie. Cine n'a citit povestea cu piratii, adică hoți de mare, cari mergeau cu corăbiile lor și atacau corăbiile negustorilor, furau oameni pe cari îi aduceau în robie și câte altele de acestea? Poate să fie vreo sută de ani de când au încetat asemenea nevoi și de când drumurile pe mare sunt mai sigure. Hoții aceștia de mare aveau câteva cuiburi prin țările din nordul Africei: unul din ele eră și Marocul.

Acum isprăvile lor nu se mai fac pe mare; nu se mai fac nici prin ținuturile de pe lângă țarm și de pe lângă posturile unde vin Europeanii; dar dacă cineva se duce mai înăuntrul țării, atunci se poate întâlni foarte lesne cu asemenea hoți de oameni.

De aceea, citeam undeva o socoteală, cinci din șase părți ale Marocului sunt aproape necunoscute de Europeanii. Călătoriile acolo se fac cu mari primejdii și trebuie să ai multă dibăcie și mult noroc ca să scapi.

Cu toate acestea, încă de mult dorința de a o cunoaște a împins pe oameni să treacă prin toate nevoile și să meargă și în țara aceasta. Cea dintâiu descriere a Marocului a fost făcută de unul *Ioan Leon* zis *Africanul* pe la 1518. Din veacul al XVIII-lea au început să fie mai dese călătoriile și descrierile acestea. Uneori oameni de știință, alteori neguțători pe care dorința de câștig îi mână să înfrunte primejdiile, câteodată Consuli de-ai Englezilor ori Franțujilor așezați în porturile Marocului, își luau inima în dinți și pătrundeau în interiorul țării. În veacul XIX cercetările și studiile au devenit mai numeroase, pentru că acum și interesele politice ale statelor europene sunt în legătură cu Marocul. Acum Italia și Spania, Franța și Anglia, precum și Germania au consuli, au feluriți trimiși pe acolo, pentru că un mare număr de europeni s'au așezat mai ales în porturile marocane și pentru că ar voi să facă a pătrunde civilizația noastră și acolo.

Dar nici acum, după trecerea de atâta vreme, nu e ușor să cercetezi Marocul. E o lună de zile de când doi Francezi au plecat să facă studii într'una din părțile puțin cunoscute

ale acestei țări. Deși mergeau cu mulți oameni din partea locului, deși aveau arme ca să se apere, deși erau îmbrăcați ca locuitorii deacolo ca să nu fie cunoscute, totuși au fost întâmpinați de o ceată de Marocani și unul din călători a fost luat și se află și astăzi în mâinile lor. Se nădăjduiește că o să-l scape, pentrucă hoții nu l-au ucis, ei au trimes vorbă să li-se plătească o sumă de bani ca să-i dea drumul.

Radu.

Fasolea Japoneză Soia

u e revistă, jurnal ori ziar, unde să nu se fi vorbit de fasolea Japoneză «Soia». Unii i-au atribuit calități ce poate nu le are, că ar ține locul vacilor cu lapte, alții că nu trebuie cultivată întru cât avem leguminoasele noastre : bobul mazărea, linteaa și fasolea.

Și unii și alții, până nu se va face desăvârșită lumină, n'au dreptatea deplină, prea să grăbesc cu darea verdictului (hotărârii). Ca unul ce am cultivat-o și am făcut laptele și brânza de «Soia» iată rezultatul:

Am semănat în vasta grădină a acestei școli, 40 cuiburi : câte 4 fire în cuib, în depărtare unul de altul de $\frac{1}{4}$ m. Ca să pot face o deosebire între ea și fasole, am pus alături alte 40 cuiburi de fasole oloagă.

Chiar cum au eșit din pământ, vrejurile de Soia erau mai verzi, ca cele de fasole. Urmând seceta, de mult nepomenită, «Soia» eră verde și peste zi, iar fasolele numai dimineața și seara Prin Iulie un cârd de găște au căzut obosite din sbor în grădina școalei. Cele 40 de cuiburi au fost nimicite, de «Soia» nici s'au atins. Ceva mai mult: un cuib având 2 fire «Soia» și 2 fasole, cele de soia n'au fost atinse. Am recoltat 1600 grame «Soia» pe când fasole nici o boabă; nici chiar din cele rămase ce aveam în altă parte. De unde reese că, Soiei îi priiește minunat clima și pământul țării noastre și că păsărilor domestice nu-le plac, nici foi, nici flori ca ale fasolilor, așa că se poate cultivă prin grădini, fără teamă că vor fi nimicite, cum s'întâmplă cu celelalte leguminoase.

Prepararea laptelui. Vroind a află, întru cât ar putea intra în alimentațiune ca lapte și brânză, am făcut două experiențe: Prima basată pe tot ce s'a scris până acum, relativ la aceasta, însă rezultatul a fost nu tocmai cel dorit. A doua încercare a întrecut așteptările.

Știind, că boabele de «Soia» sunt tari și greu de zdrobit (pisat) pusă numai 2 ore la muiat în apă caldă, le-am pus de seara până dimineața (8—8 $\frac{1}{2}$). Acum nu mai erau boabe mici și tari, ci mari ca fasolea noastră (neferte) și moi de să sfărâmau între degete. Le am pus într'o piuă de lemn (anume

făcută, 30×1,15) cu un pilug de fier. În jumătate oră au fost pisate, făcându-se o pastă moale și uleioasă. După ce s'a pus într'un castron, s'a pus apă caldă puțin câte puțin, și frecat între palme. Lichidul s'a pus în alt vas și așa s'a urmat până s'a scurs toată substanța albă din acea pastă, rămânând numai părțile tari (drojdiile cum s'ar zice). Acel lichid, alb aproape ca laptele, gros și spumos, strecurat e laptele crud de «Soia». Am pus o parte într'o oală nouă și l'am încălzit bine, după care i s'a adăugat puțină miere, așa că mirosul de crud, prin încălzire și îndulcire a dispărut, rămânând o băutură minunată, care poate ținea locul laptelui nu numai în zilele de post dar chiar și de dulce la săteni. În lipsă de analizări chimice ca să mă încredințez întrucât ar fi de nutritor față cu laptele de vacă și dacă convine și stomacului, în locul laptelui obișnuit de dimineață, (numai cu sare) am luat aceiași cantitate de lapte de Soia dar îndulcit puțin cu miere.

Nici un deranjament de stomac, însă foamea s'a simțit ceva mai de timpuriu ca când luam lapte, probă că nu e atât de nutritor, ca cel de vacă, dar digestibil.

Brânza. Cea mai mare cantitate de lapte, a fost pusă la foc de cărbuni, nu și pară, și încălzit cu încetul și fără a umblă cu lingura.

Partea grasă, s'a ridicat cu încetul d'asupra întocmai ca julfa din sămânța de cânepă, ori ca urda. După ce a dat de 2—3 ori în clocote (umflat) s'a dat la o parte, și strecurat; avem brânza, care îndulcită cu sare e bună de mâncat; dar nu așa plăcută ca laptele fie simplă, cu pâine, ori îndulcită cu ceva, fie pregătită în pilaf, sarmale. Lichidul rămas din strecurarea brânzei (cum e zerul) îndulcit poate ținea locul ceaiului la nevoie.

Așa că acum pot să afirm fără teamă de a fi desmințit că «Soia» trebuie cultivată alături cu leguminoasele noastre; numai pentru prepararea laptelui și brânzei.

Rezultatul va fi zece ori zero; după muncă și pricepere. Atârnă dar dela modul preparațiunii. După cum nu toată lumea știe prepară mâncarea și pâinea, tot astfel și laptele și brânza de «Soia».

Nici o greutate. Se prepară întocmai ca laptele și brânza sau julfa de cânepă ori urdă.

Dacă s'ar găsi mijlocul, ca substanța azotoasă, de care altfel e bogată, să se asimileze, odată introdusă în stomac, desigur c'ar schimba în bine regimul alimentar al populațiunii rurale. Până ce știința pe calea analizei și a experienței va decide s'o cultivăm, întrebuițăm ca hrană în special laptele și brânza care nu se pot obține dela nici una din leguminoasele noastre, decât din cea textilă și oleioasă cânepa.

E posibil să devină hrana viitorului, care singur va decide.

N. Bradea.

Și iar Cucul!

Codrul tot e numai muguri...
La o margine 'n popas
Cântă cucu 'n dorul Țfrunzei:
Îi aduse Prier glas...

Cântă cucul și-i răsună
Viersu 'n vale și 'n desiş...
Măre, cum o să mai cânte
Când a fi și-a fi frunziș!

Tot la margine de codru
De odihnă și-a vedea
Și s'a da în leagăn, hoțul,
Pe 'nverzită râmurea.

Of! măi cucule frăține,
Ce-a fi, uite, zău nu știu,
Dar când îți aud glăsciorul
Nici un drum nu mi-e pustiu...

Și mă duc, și m'aș tot duce
Numai când coleă, coleă
'Mi-ai rosti, în dreapta, «cucu»!
Pe 'nverzită râmurea!

N. Rădulescu-Niger.

Războiul Ruso-Japonez.

SCENE DIN ASEDIU PORT-ARTURULUI

(După «Buletinul Armatei și Marinei».)

Japonezii aruncă bombe explozibile dintr'un tun de lemn, așezat într'o paralelă.

Japonezii într'o paralelă dinaintea Port-Arturului.

Concubinajul.

Mai zilele trecute, citind un jurnal, dau peste următoarea întâmplare: «O doamnă Elena Șerbănescu, în vârstă de 23 de ani, domiciliată în strada Francmazonă No. 48 s'a sinucis trăgându-și un glonț de revolver în partea dreaptă a pieptului. Cauza care a îndemnat pe nefericita femeie să-și curme zilele este că dânsa a trăit necununată cu un tânăr, timp de șase ani, având, din această căsătorie nelegiuită, și o fetiță de patru ani. Decâtva timp, acel tânăr o alungă din casă cu copil cu tot, lăsând-o muritoare de foame și înconjurată de rușine față de lume și de părinți, ale căror sfaturi n'a voit să le asculte.»

Și câte cazuri de felul acesta se petrec nu numai prin orașe, dar și prin satele noastre! Câte familii dintr'un sat nu sunt de felul acesta, au copii, nu 1-2, ba poate și mai mulți, dar între soți nefiind nici'o legătură, azi sau mâine, auzi că cutare om și-a lăsat femeia și copii pe drumuri, iar el trăește cu o alta.

Dumnezeu a făcut pe bărbat și femeie pentru ca ei să trăiască la un loc ajutându-se unul cu altul, orându-i, cum ași zice, ca fiecare bărbat să-și aibă femeia sa.

Domnul nostru Iisus Christos, pentru a pune o legătură mai mare între bărbat și soție, a ridicat căsătoria la taina bisericească și de aceia creștinii ce vor să se căsătorească trebuie, ca înaintea sf. altar, să se lege că vor trăi în pace, cu trica lui Dumnezeu, păzind neștirbită această sf. taină.

Însă, cu părere de rău trebuie să o spunem, că mulți, foarte mulți, spurcă și necinstesc această sf. taină prin faptul că trăiesc necununați, trăiesc, ca să zic așa, în contra voinței lui Dumnezeu.

Câsnicea nelegiuită este dar o călcare a legii Dumnezezești, că e o pildă rea pentru ochii lumii și mai ales a tinerilor, în sfârșit, o asemenea căsătorie ne pogoară în rândul animalelor. Relele ce es din acest traiu fără nici o legătură omenească și Dumnezeiască, sunt foarte multe:

Întâiu de toate, soții cari trăiesc necununați sunt totdeauna desprețuiți și huliți de toată lumea; toți se feresc de ei, toți îi ocolesc ferindu-se a intra în relațiuni cu ei. Și

cum n'am nesocoti asemenea oameni, cum nu ne-am feri de ei, când nu voiesc a intra în rândul tuturilor!

Un alt rău ce provine dintr'o căsătorie neleguită este și acesta: Se întâmplă că or bărbatul să toace averea soției sale, or femeia să i-o toace pe a bărbatului său, judecata nu dă dreptate celui ce suferă. Numai în cazul când unirea între soți a fost legitimă, legea dă dreptul celui ce-o are.

Va să zică, numai în cazul când noi ascultăm ale legii ne ascultă și ne cunoaște legea. Altfel, cum legea ne va da dreptul când noi n'am voit a o cunoaște!

Alt rău ce ese dintr'o căsătorie neleguită este și acesta: Soții, ce au dus întreaga lor viață necununați, după moarte sunt aspru pedepsiți de legile Dumnezezești. Sunt pedepsiți, căci rugăciunea lor n'a fost primită înaintea lui Dumnezeu, sunt pedepsiți căci darurile ce au adus înaintea altarului n'au fost primite, spovedania, grijania, nafora ce au luat, n'au curățit sufletul unui asemenea om. Ce poate fi dar mai trist pe lume ca să ai dușman pe însuși stăpânul lumii?

Ce poate fi mai trist pe lume când semenii tei te arată cu degetul de departe ca pe un rău făcător, ca pe un criminal de rând! Ce învățătură să ia copii noștri dela asemenea oameni!

Și fiind vorba de copii, apoi îmi aduc aminte de un alt rău și mai mare ce ese dintr'asemenea traiu: Copiii ce nasc dintr'o asemenea căsătorie sunt socotiți de fără nici un căpătâiu, fără nici un drept.

Ei nu pot cere tatălui lor să-i înzestreze, căci mama lor, prin faptul că n'a fost cununată cu tatăl, n'are nici un drept la averea bărbatului său și cu atât mai puțin drept au copiii lor, chiar dacă tatăl le-ar recunoaște acest drept nu le recunoaște legea.

Cu alte cuvinte, acești copii sunt străini pe lume, fără nici un rost, fără nici un viitor. Amar de ei, amar de părinții ce i-au născut!

Și când ne gândim, ce sunt vinovați acești copii! Ce au greșit ei de sunt așa nenorociți! D-voastră, poate mai mult decât mine, cunoașteți destule exemple când niște asemenea copii, au rămas pe drumuri, au ajuns cum e mai rău, au înfundat poate cele închisori!

Un alt și mai mare rău este că în cele mai multe cazuri, o asemenea căsătorie nu duce până la sfârșitul vieții celor

doi soți, ci, bărbatul, după ce i se urăște cu soția sa, ne fiind între ei nici o legătură trainică, o dă pe ușe afară fără nici o milă, și biata temeie, își ia copilașii de mână, se duce în lume, căci părinții și rudele, dacă are, nu vor să o vadă. Se duce în lume sau își face de petrecanie, căci cei mai frumoși ani ai vieții ei și i-a petrecut cu acel bărbat, lui i-a dat tot ce i-a putut da, în casa lui și-a petrecut frumusețea. Acum, cu câțiva copii, cu părul cărunt, cu fața veștedă, cine o va mai lua în seamă! Sărmană femeie! La ce viață ai fost rinduită! Jurnalele aproape pe fiecare zi ne dau câte o știre de felul celei ce v'am arătat la început.

Ei bine, iubiți săteni, față de asemenea rele și nenorociri ce aduce căsătoria nelegitimă, nu credeți că a venit vremea ca cu toții să îndemnăm pe cei ce trăiesc în asemenea stare să intre în rândul celorlalți.

Imi veți spune că mulți, dintre astfel de oameni sunt săraci și n'au cu ce face față cheltueleur ce se cer spre a se cunună.

Să-mi dați voie să vă spun că astăzi, mai mult ca în trecut, aceste cheltueli s'au împușinat, ba mi-se pare că chiar s'au redus cu totul. Acum, ce vor mai zice cei ce trăiesc necununați? Vor zice poate că nu pot să dea de băut și de mâncat invitaților, dar eu spun că băutura și petrecherile sunt lucruri trecătoare și că nicăiri cărțile sfinte nu ne spun că nunta fără băutură nu se poate.

Indreptezese dar, toți cei ce fac acest păcat și ca fiul risipitor să zică: «Sculându-mă, mă voi duce la tatăl meu și el mă va erta».

Ioan Bănescu.
Coctoc.

Dintr'ale lui Păcală.

Păcală, om bogat, ședeă în odaie lungit pe canapea. Fiindu-i sete, sună clopoșelul. Sună odată, feciorul nu vine; mai sună, nimic. Supărat, aleargă la bucatărie.

— De ce nu vii, când auzi clopoșelul?

— Păi... n'am auzit.....

— Ești un prost, dragul meu. Când n'auzi, vino de-mi spune, ca să sun mai tare.

Costume din jrd. Brăila.

Lucrările agricole în luna Maiu.

nele semănături cari nu s'au putut isprăvi în luna Aprilie, se continuă în această lună. Astfel se întâmplă chiar cu semănatul porumbului, deși această cereală trebuie să semănată până la Sf. Gheorghe. Acelaș lucru se poate spune și despre cânepă și meu, și mai cu seamă despre meu, fie semănat ca plantă de nutreț, fie semănat pentru semințele lui. Pentru semănatul acestor plante în clima țării noastre, se preferă luna lui Aprilie, fiindcă în luna Maiu, de multe ori timpul este prea secetos, și creșterea lor se face cu multă greutate, așa recolta poate să fie compromisă cu totul.

Mohorul sau păringul. Dacă această plantă de nutreț nu s'a putut semăna în Aprilie, se seamănă în această lună prin împrăștiere, la hectar se seamănă până la 40 kgr. de sămânță, după semănat locul se grăpează ușor și după aceea se tăfălugește, ca cositul să se poată face mai bine.

De multe ori mohorul se poate amesteca cu meu fiindcă în acest cas putem căpăta un nutreț verde sau uscat, mai mult și mai bun pentru toate vitele de muncă cași de lapte. Când vitele se găesc la munca câmpului și nu este timp a le lăsa să pască, se cosește mohorul și se dă verde care este o bună hrană pentru vite, și în același timp răcoritoare. Unii agricultori mai cu seamă pentru hrana vitelor cultivă sorgul sau măturile, în amestec cu mohor și chiar cu meu pentru ca nutrețul să fie mai bun, fie verde fie uscat.

Nutrețul de sorg, neamestecat cu mohor sau cu meu, se dă mai cu seamă bivoliilor, și mai puțin celorlalte animale rumegătoare, din cauză că acest nutreț le strepezește dinții. Acest rău al nutrețului de sorg, se pierde când sămânța de sorg la semănat a fost amestecată cu sămânță de mohor și de meu.

Semănatul porumbului ca plantă de nutreț. Pentru ca porumbul semănat ca nutreț pentru vite, să poată prinde rădăcini în cultura nutrețurilor, mai cu seamă în agricultura mică, Ministerul Agriculturii, a găsit de bine a da oarecari premii în bani pentru o anumită întindere de pământ cultivat cu porumb pentru hrana vitelor. Această măsură este o faptă laudabilă, fiindcă, numai cu modul acesta sătenii agricultori se vor îndemna mai mult în toată țara, de a semăna porumbul pentru hrana vitelor, mai cu seamă în stare verde în timpul verei, când vitele de muncă n'au ce să pască la câmp, lipsind iarba din cauza timpului secetos. Porumbul se poate semăna în rânduri, depărtate de 15—20 cm. sau prin împrăștiere, semănându-se la hectar dela 150—180 litri, după semănat locul se grăpează. Dacă porumbul a ră-

sărit prea des, trebuie rărit ca să poată crește mai bine și ca producțiunea la hectar să fie mai mare.

Cea mai bună sămânță este de porumb alb, numit dinte de cal. Intr'un pământ bun, porumbul ca nutreț verde poate să producă la hectar 80 de mii kgr. și chiar mai mult; această cantitate de nutreț se poate socoti aproape cu 20 de mii de kgr. fân uscat și de calitate bună. Porumbul ca nutreț se cosește când a început a-i da spicul.

Săpatul porumbului. În această lună se sapă porumbul pentru prima dată, dacă semănatul s'a făcut în luna Aprilie. În loc de a se face prima săpătură cu sapa, este mai bine a'l grăpă, această lucrare este mai economică, și ajută mai mult la creșterea porumbului. Dacă porumbul nu se grăpează, atunci se sapă când are 3—4 foițe. Când porumbul este semănat în rânduri, săpatul se poate face cu prășitoarea mecanică. Tot ca porumbul se sapă cartofii, sfecla, fasolea, cași alte plante prășitoare, chiar dacă timpul ar fi secetos, fiindcă în acest cas se împiedică evaporarea apei la suprafața pământului, și semănăturile pot să crească mai bine.

Hrișca sau grâul negru. Această plantă se seamănă mai mult în Moldova. Pământul în care crește mai bine este pământul mai ușor și arat cel puțin de 2 ori. Hrișca se seamănă prin aruncare, semănând la hectar 70—80 litri.

După semănat, locul se grăpează ușor, ca sămânța să nu se îngroape prea adânc în pământ. Tot pe la începutul acestei luni se poate semăna rapița de primăvară, dacă nu s'a putut semăna în luna Aprilie.

Seceratul rapiței de toamnă. Când timpul este bun la creșterea acestei plante oleioase, se poate recolta pe la 25 ale acestei luni. Când rapița s'a copt, trunchiulețul cași foile devin galbene; iar semințele în teci sunt negre.

Seceratul se face cu secerea sau cu coasa împiedecată. După ce s'a secerat, este mai bine de a se treeră pe loc ca să nu se facă risipă. După treerat, se vântură de 2—3 ori ca să se curețe bine de orice murdărie și după aceea se pune la magazie unde se păstrează. Este bine, dacă se poate, ca rapița să se vândă îndată ce s'a treerat, fiindcă în acest cas agricultorul este mai câștigat. Rapița poate să producă până la 24 hectolitri la hectar. Semințele se întrebuințează la fabricarea uleiului, turtele ce rămân dela fabricarea uleiului, se întrebuințează la hrana vitelor, iar paietele se întrebuințează mai mult pentru foc.

Cositul lucernei și al trifoiului. Când aceste plante de nutreț au înflorit, se cosec ca să putem avea un bun nutreț ca cantitate și calitate. Cositul se face cu coasa sau cu mașina de cosit. După cosit, se lasă să se usuce bine, și după aceea fânul se strânge și se face căpițe. Ca foile de pe trunchiulețe să nu cadă, strânsul fânului de lucernă și trifoiu

se face mai mult spre seară, sau dimineața până ce nu s'a ridicat de pe fân încă toată roua, ca foile să rămâie pe trunchiulețe, fiindcă în acest cas fânul de lucernă și trifoiul este mai hrănitor. Când căpițele de fân se fac acasă, trebuie să se puie pe pământ un așternut gros de paie ca de 50—60 cm., sau de alte plante uscate și pe acest așternut să se facă căpița. Dacă se fac mai multe căpițe, trebuie făcute mai departe unele de altele; căci la caz când la una i s'ar da foc de oameni răi făcători, celelalte să fie mai adăpostite. E bine ca după ce fânul s'a așezat în căpițe, să se acopere vârful cu paie, ca fânul să se păstreze mai bine. Dacă voim să avem sămânță de lucernă, această lucrare se face când cosim lucerna pentru a doua oară, în acest cas se lasă ca sămânța să se coacă bine, și după aceea se cosește lucerna, având în vedere ca printre lucernă în cazul de față, să nu fie alte ierburi străine. La trifoiu sămânța se capătă la prima coasă, de oarece trifoiul se cosește odată ca fân și odată ca otavă.

Facerea ogoarelor. După ce rapița s'a strâns de pe câmp, locul se face ogor pentru semănatul grâului de toamnă, această lucrare se face și la alte locuri, destinate de a se semăna cu grâu sau cu rapiță. Arătura trebuie făcută cât se poate de adânc, ca înmulțirea microbilor ce asimilează azotul din atmosferă, de care grâul are trebuință ca să poată să crească, să se poată face cât mai mult.

În grădina de pomi. Trebuie căutat ca să nu fie omizi, și dacă timpul este prea secetos, pomii trebuiesc udați. În această lună, dacă se întâmplă să fie ploiasă, pe pomii roditori se prădesc o mulțime de pureci, din această cauză vedem șiruri de furnici urcând și coborând pe tulpina pomilor.

Pentru a stârpî purecii cași furnicile, se poate întrebuiți doctoria următoare: Se i-a 2 litri leșie de tutun, 2 kgr. săpun negru, ce se disolvă în puțină apă căldică, apoi se amestecă cu leșie de tutun și acest amestec se toarnă într'o sută (100) litri apă, cu care se stropesc foile și tulpina pomilor. Astfel se stârpesc puricii și furnicile.

În grădina de legume. Se începe cu răsăditul răsadului de varză, conopide, gulii, patlagelele roșii și vinete. Timpul cel mai bun pentru răsădit este seara și dimineața și când timpul este mai ploios. Dacă timpul este secetos, înainte de a sădi răzoarele, trebuiesc udate, cel puțin cu o jumătate de oră înainte de răsădire.

Răsadurile se răsădesc cu răsăditorul, care este un fel de țărăș, gros aproape ca mâna și lung de 50 cm. Cu acest răsăditor se face o gropiță în pământ în care se pune firul de răsad, după aceia cu răsăditorul facem o contra apăsare, așa că pământul să se lipească bine de răsad. La celelalte zarzavaturi ce au fost semămate mai înainte, trebuiesc plivite și udate în fiecare seară.

Cultura în vie. Dacă în vie a crescut burueni trebuie să prășite, căci din cauza multor burueni lăstarii cei tineri se pot îmbolnăvi de tăciune. Această lucrare trebuie făcută până la 21 Maiu st. v. În școala de viță altoită, dacă lăstarii au crescut de 5—10 cm., se stropesc cu piatră vânăță. Aceasta se face din $\frac{1}{2}$ kgr. var nestins, 750 grame piatră vânăță și 100 litri de apă.

Piatra vânăță se disolvă (topește) în 10 litri de apă; varul se stinge în 10 litri de apă. Acum, în cei 80 litri de apă cea mai rămasă, se amestecă bine atât varul stins cât și piatra vânăță.

Acest amestec se lasă să stea o zi și după aceea se începe stropirea cu pulverizatorul.

Stropirea se face atât în școala de viță cât și la via bătrână.

Albinele. Stupii slabi se mută în locurile celor mai puternici, această lucrare se face pe un timp frumos și dimineața pe la ora 10, când cele mai multe albine sunt duse afară la câmp, și mutarea se face numai la stupii cari au acelaș fel de coșnițe.

Roitul. Roitul se face în Maiu și Iunie dela ora 10—4 după amiazi. De aceia agricultorul trebuie să supravegheze bine cât ține timpul roitului ca roiul să nu fugă. Coșnița în care se prinde roiul, trebuie să fie cât se poate de curată și unsă cu mătăcină (melisă). Roitul este natural și artificial, acest din urmă se pare a fi mai economic, fiindcă se poate face după voința agriculturului.

Creșterea gândacilor de mătase. Într'o creștere regulată trebuie să fie 2 rânduri de duzi, așa că în fiecare an foile să se poată întrebuința la creșterea gândacilor, numai dela câte un rând de dud. Odaia în care se cresc să fie cât se poate de curată și mare.

Gândacii trec prin 5 vârste, în care timp trebuie bine hrăniți cu foi de dud alb, ca cele mai bune, primeniți și răriți, ca să poată crește mai bine. Căldura ce trebuie păstrată în odaia în care cresc gândacii, trebuie să fie de 19—20 grade cent. grade. Paturile sau lăvițele pe cari se cresc gândacii, trebuie să fie acoperite cu hârtie sau cu o pânză curată.

Vitele de muncă. Vitelor de muncă li se dă ca hrană nutrețuri verzi, ca lucernă, trifoiu, mazăriche și altele. Lucerna și trifoiul, după ce s'a cosit, se lasă în bătaia soarelui 24 de ore și după aceea se dă vitelor; pe când celelalte nutrețuri verzi, se dau îndată ce s'a cosit. Când vitele se întrebuințează la facerea ogoarelor, iarba pe care o pasc nu este destul de hrănitore, de aceia trebuie să li se dea și nutrețuri verzi. Astfel de nutrețuri se dau și vacilor de lapte.

Pășunile muntoase. În părțile muntoase ale țării, atât pe vârful munților cât și pe poale sunt pășuni hrănitore, unde pot să pască vitele cași oile, dela începutul acestei luni și

până aproape de sfârșitul lui August, când timpul începe a se răci.

Oile. În această lună cam pe la sfârșit, dacă căldurile sunt mari, oile se tund, lâna dela o oaie poate să fie dela 2—4 kgr. În alte țări, înainte de a se tunde oile se scald în apă curgătoare sau în anumite sghiaburi de piatră sau de lemn, de 2 sau chiar de 3 ori, ca lâna la tuns să fie cât se poate de curată.

V. S. Moga.

Costum din jud. Museel din părțile cele mai muntoase.

- Prin pagubă, omul se face mai cu minte.
- Nu-i tot aur ce străluce.
- Oțetul prea tare, vasul său și-l strică.

Chestia Țărănească

D-l Sp. Haret, fostul ministru al Cultelor și Instrucțiunii publice a publicat de curând o scriere numită «Chestia Țărănească.» In această scriere d-l Haret se ocupă cu nevoile de care suferă țăranii noștri și propune măsuri pentru înlăturarea lor.

Iată cari sunt aceste măsuri :

1) de a se înlesni țăranilor puțința de a deveni proprietari ;

2) de a li se crea și a li se înlesni puțința de a fi arendași ;

3) de a fi puși în poziție să scoată un folos mai mare decât cel de astăzi din pământurile ce vor cultiva, fie ca proprietari, fie ca arendași ;

4) de a li se asigura stăpânirea efectivă a pământului lor, făcându-se imposibilă arendarea lui către cămătari sau alte chipuri de expropriere mai mult sau mai puțin desimulată ;

5) să se ia măsuri pentru a se evită fracționarea indefinită a proprietăților țărănești ;

6) a se luă măsuri ca țăranii să fie scutiți cât mai mult se va putea de exploatarea mijlocitorilor de orice fel ;

7) ca ei să fie asigurați contra nenorocirilor mai mult sau mai puțin periodice sau accidentale, ca seceta, grîndina, focul, epidemiile, epizotiile ;

8) ca ei să fie apărați în mod sigur contra foametei ;

9) să se pună frâu alcoolizmului ;

10) să li se asigure o justiție grabnică, comodă și ieftină ;

11) să li se asigure o administrațiune bună și onestă ;

12) să se răspândească la sate cultura intelectuală cât este indispensabilă.

D-l Haret desvoltă aceste măsuri cu atâta pricepere și inimă, — cu atâta lumină și căldură — în cât sufletește ești răpit și devii partizanul vederilor sale. D-l Haret este un mare patriot și un devotat prieten al țăranimei noastre.

Viitorul țării noastre va fi asigurat, după domnia-sa, dacă vom avea țăranimea noastră puternică, din punct de vedere intelectual, moral și material. E o datorie națională ca să ajungem aci și la aceasta trebuie să conlucre toți bunii români !

Recomand din suflet această scriere a d-lui Haret și rog pe fruntașii satelor noastre s'o citească cu toată luarea

aminte, căci chestia țărănească trebuie să se rezolve pentru liniștea și fericirea țării.

Scrierea a apărut în tipografia Carol Göbl-Rasidescu din București și costă numai 50 de bani.

G.

DE LA SATE

În Martie a. c. s'a ținut adunarea generală a societății culturale-economice «*Alex. M. Lahovary*» de pe domeniul coroanei Rușețu din Brăila.

Din darea de seamă prezentată, se vede că operațiunile din 1904 au fost destul de satisfăcătoare în raport cu seceta și lipsa de produse. Societatea dispune la sfârșitul anului de:

Lei 23.993,35 capital vărsat de membrii

« 2.500,62 depuneri spre fructificare

« 1.262,08 fond de rezervă

« 40,97 fond cultural

« 1.227,18 dobânzi reportate

Lei 29.024,20 în total.

Dați cu împrumut lei 28.791,23 și în numerar lei 232 bani 97.

Afară de aceea, banca mai are o bibliotecă bogată și mobilierul necesar dăruite aproape în întregime de Administrația Domeniului Coroanei.

Din aceeași dare de seamă mai iese că societatea a cumpărat în primăvara 1902 o garnitură de treier pentru uzul locuitorilor. În cei d'ântâi doi ani, mașina a dat un venit net de 6.958 lei 98 bani, iar în 1904 numai lei 262,25, din pricina lipsei de produse. Tot venitul s'a întrebuințat la plata costului garniturii, care a mai rămas datoare cu lei 7.001,13, sumă ce se va achită până în doi ani, dacă recolta va fi bună. După achitare, se va reduce pe de o parte prețul treierului, iar pe de alta venitul se va trece ca fond pentru noui îmbunătățiri obștești și pentru altfel de înlesniri locuitorilor.

În privința garniturii de treierat mai e de spus, că a fost cumpărată după stăruința d-lui Ion Kalinderu, Administratorul Domeniului Coroanei, care a dat și urmează să dea tot sprijinul societății și oricărei asociațiuni țărănești. Pentru acestea, comitetul i-a trimis o adresă de mulțumire și de recunoștință, asigurându-l că vor fi totdeauna gata a ascultă și a urma exemplele și sfaturile sale atât de binefăcătoare.

Începutul dela Rușețu, care face cinste comitetului și membrilor, e modest, dar el arată odată mai mult trebuința ce se simte, ca băncile să nu se mărginească numai la împrumuturi. Pentru a putea îndeplini scopul lor, ele trebuie să se gândească și la astfel de operațiuni cooperative, care sunt de asemenea de mare însemnătate, ca mijloc pentru îmbunătățirea stărei materiale a sateanului.

Din activitatea Cercurilor Culturale.

În ziua de 3 Aprilie a. c. cercul cultural «Mihaiu Viteazul» din jud. Ilfov, a ținut obișnuita sa întrunire în mănăstirea locală de școală din cătunul Sudiți (Domeniul Coroanei Gherghița) comuna Meriiptechii.

Localul de școală, datorit Administrației domeniului coroanei, în fruntea căreia se află marele patriot și om de bine d-l Ion Kalinderu, președintele Academiei Române, ne dă măsura de a judeca ce preț mare pune această instituțiune pe ridicarea, sub toate raporturile, a sâteanului român. Curățenia localului, datorită harnicului învățător local N. Bărbulescu, este exemplară.

Au luat parte la întrunire, pe lângă învățătorii și preoții din Nuci-Netezești, Meriiptechii, Micșuneștii-Greci, Micșuneștii Moara, Micșuneștii-Mari, Maia, Rădulești, Dridu-Sărindaru, Fierbinții de jos, Fierbinții-Stroești, și un mare număr de săteni, bărbați și femei din Sudiți, Nuci și Meriiptechii.

Agenții domeniului coroanei Gherghița au luat asemenea parte la această întrunire.

Seria conferințelor a început-o învățătorul N. Bărbulescu, care după ce amintește publicului, însemnătatea acestei adunări populare, a dat cu elevii școlii reprezentanța teatrală: «La noi în sat» care a făcut o frumoasă impresie asupra celor de față. Au urmat apoi recitări de poezii și monoloage, alternând cu cântecele: «imn național», «dor de sat», «cuculeț», «morarul», «hai băete» etc.

În lipsa preotului din localitate, care avea să vorbească despre «Calitățile morale ale omului», a vorbit Părintele Mincu Popescu din Târgul Fierbinții, despre «Economia Agricolă». Sfinția sa, care este unul din cei mai harnici și pricepuți preoți rurali, prin conferințele sale bine chibzuite și alese, aduce, mari foloase sătenilor cu prilejul cercurilor culturale.

Atât d-l N. Bărbulescu cât și Părintele Mincu Popescu au fost felicitați și aplaudați de public.

X-

Societăți economice la sate

Bilanțul băncii populare «Ianca», Comuna Ianca, Brăila, încheiat la 31 Decembrie 1904:

ACTIV	
Societari	6.827,45
Efecte de primit	4.960,—
Cassa	30,85
Imprumuturi pe amanet	4,990,—
Dobânzi datorate	7,40
Total	16.815,70
PASIV	
Depuneri spre fructificare	671,25
Cotizațiuni	157,50
Capital subscris rămas	15.033,—
Dobânzi reportate	386,95
Profit și pierderi	567,—
Total	16.815,70

Contul de profit și pierderi.

DEBIT

Cheltuieli de administrație (generale)	219,70
Depuneri spre fructificare, dobânda cuvenită acestor sume	10,10
Beneficiul net	567,—
Total	796,80

CREDIT

Cotizațiuni, profitul anului 1903	79,80
Taxe de înscriere pe 1904	102,—
Dobânzi de întârziere	25,45
Dobânzile cuvenite anului expirat	590,05
Total	796,80

Repartițiunea beneficiului de 567 lei.

Dividente la capital și cotizații	457,84
Fondului de rezervă 10%	55,69
Fondului de rezervă din taxe de înscriere conform art. 45 al. c.	10,04
Rest dela dividende pentru fondul de rezervă con- form art. 48	43,43
Total	567,—

Bibliografii

Importanta lucrare a d-lui Sp. Popescu, «Contribuțiuni la munca pentru ridicarea poporului», (Scrisori către învățători. Bucăți de citit la șezători și cercurile culturale (Uscături), se găsește de vânzare și la Administrația revistei noastre, cu prețul de lei 2.

Oricine ne va trimite 2 lei o va avea franco la domiciliu.

— Asemenea se găsește la Administrația noastră și «Cântice de vițeje», de G. Coșbuc, cu 60 de bani exemplarul, și «Dăfii», de Rădulescu-Codin și St. St. Tuțescu, cu prețul de 1 leu.

„**Apărătorul Sănătății**” (broșură de 180 pagini, cu un mare număr de figuri în text și cu un vocabular explicativ la fine).

Autorul fostei reviste, numită «Apărătorul sănătății», atât de răspândită atunci, când apărea, d-l prof. dr. N. Manolescu, a publicat această broșură, menită să servească agenților sanitari și moașelor, ca luptători contra boalelor.

Broșura are 3 părți principale: «Igienă», și în special igiena țaranului nostru (un rezumat al igienii autorului, premiată de Academia Română). «Patologie», adică cunoașterea boalelor și ajutorul ce se poate da bolnavilor mai ales prin medicina populară și «Mica chirurgie», adică mici operațiuni ce se pot face la țară, ca legarea unei răni, punerea unei vezicătoare, facerea unei fricțiuni, a unui masaj, etc.

Pe lângă acesta, se mai adaugă un mic vocabular explicativ, al multor expresiuni și fapte, ce autorul a crezut să le pue și mai bine în evidență.

Cestiunile sunt alese, ținându-se seamă de importanța lor, se succed în mod natural și sunt toate expuse în mod practic

Suma cestiunilor cuprinde tot ce este esențial, pentru profilaxie contra boalelor și ajutor celui bolnav.

Utilitatea acestei publicațiuni este mare pentru oricine dorește să știe ce este o boală, s'o cunoască, să se apere de boale și să se ajute când a căzut bolnav.

O recomandăm Onor. noștri lectori, cu prețul de «3 lei în loc de 4», cât este pusă în vânzare.

Comanda: Tipografia «Carol Göbl-Rasidescu», Strada Doamnei 16, București.

Licitățiuni

În ziua de 14 Maiu 1905, ora 10^{1/2} a. m. se va ține la Eforia Spitalelor Civile din București, Bulevardul Elisabeta, vânzarea a următoarelor locuri ce Eforia posedă în Comuna Filiul, din jud. Brăila și anume:

1) Locul dela Cârциumă în suprafață de 1 Hect. 4 271 m. p. precum și clădirele aflate pe dânsul, garanție provizorie le 500.

2) Locul dela biserică în suprafață de 2 Hect. 5.837 m. p. garanție provizorie lei 200.

3) Locul dela școală în suprafață de 2.795 m. p. garanție provizorie lei 30.

Supra oferte nu se primesc.

* * *

Licităția pentru furnizarea lemnelor de foc necesare Spitalelor: Colțea, Colentina, Filantropia, Copii, precum și pentru Ospiciul Mărcuța și Pantelimon ce eră fixată a se ține pe ziua de 14 Aprilie a. c. orele 10 a. m. s'a amănat pentru ziua de 3 Maiu orele 10 a. m.

* * *

La 20 Iunie 1905 orele 2 p. m. se va ține concurs la Eforie pentru ocuparea în mod definitiv a postului de Farmacist la Depozitul de Medicamente și la Laborator.

Condițiunile de admisibilitate și programa sunt publicate în Monitorul Oficial No. 277 din 15 Martie 1897.

Registrul de înscrierea candidaților se află deschis în cancelaria Eforiei în ori ce zi și oră de lucru și se va închide în ziua de 9 Iunie 1905, orele 6 seara.

Văzând că cu toate repetatele noastre avise, un mare număr de abonați, comandamente militare, primării etc, nu ne-au trimes micul cost al abonamentului, deși suntem în a 8-a lună din anul al 8-lea iar unii abonați deși ne datoresc pe 2 și 3 ani, totuși n'au răspuns rugăciunii noastre, ne-am văzut din nou siliti a face sacrificiul de a trimite chitanțele spre a fi incasate prin oficiile poștale.

Rugăm dar pe D-nii abonați să achite chitanțele ce le presintă factorii, sau să dea banii când sunt avizați, de oarece cheltuelile acestui soi de incasare reduce abonamentul la 4 lei, iar dacă chitanțele sunt refuzate, atunci cheltuelile de inapoiere și de retrimetere sunt atât de grele, încât aproape egaleză costul abonamentului. Nădajduim că D-nii abonați vor ține socoteală de sacrificiile ce facem, și nu ne vor pricinui neplăceri și pagubă, ci își vor achită datoriile.

ADMINISTRAȚIA

„S T E A U A“

Societatea «*Steaua*» are de scop a lucra pentru intinderea invataturii in popor, prin tiparirea si raspandirea de scrieri si publicatii morale, patriotice si de folos practic, si pentru impiedecarea, prin toate mijloacele legitime, a raspandirii de scrieri si publicatii imorale, sau cu tendinta contrarii statului si ideii nationale romane.

Cotizatia este de cel putin *doi lei* pe an, iar pentru invatatori preoti rurali si sateni, de cel putin *un leu* pe an. Fiecare membru este indatorat ca, in cel d'intaiu an dupa primirea sa, sa faca a se primi in Societate cel putin alti doi membri noi.

Cererile de inscriere, insozite de cotizatia pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, Bucuresti.

Comitetul: *Prezident, Ioan Kalinderu, Prezedintele Academiei Romane. — Vice-prezident, Sava Somănescu, mare proprietar, fost senator. — Administrator și casier, Spiru C. Haret, fost Ministru, profesor universitar. — Secretar, Const. Banu, profesor secundar, fost inspector școlar. — Membrii: Petre Gârbovicănu, fost Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român; I. Dimitrescu Procopie, fost senator, fost Primar al Capitalei; M. Vlădescu, Ministru, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, administrator al Casei Școalelor, profesor secundar; Dim. Cecropid, institutor. — Cenzori, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, institutor.*

Membrii înscriși și cotizațiuni plătite (urmare).

Erbiceanu Smaranda, prof. (str. Gloriei, 6 București), 2 lei; Todirașcu N. Elena, prof. (str. Maidan 30, București), 2 lei; Kaminski E., dr. pr. (Bulev. Pache 36, București), 2 lei; Mincovici Teodoru, prof. (Calea Moșilor 332, București), 2 lei; Mosain Elena, prof. (str. Stirbei-Vodă 107, București), 2 lei; Holban D. Angelica, prof. (str. Dionisie 49, București), 2 lei; Georgescu Vas., prof. (str. Gloriei 6, București), 2 lei; Pascal Florica, prof. (str. Armenească 7, București), 2 lei; Vranceanu Virginia, prof. (str. Dionisie 49, București), 2 lei; Răsvănescu Radu, preot (Biserica Cuțitu de Argint, București), 2 lei; Eufrosina N. Stoicescu, prof. (str. Roșiori 3, Ploești), 2 lei; D. Negreanu, prof. (București), 20 lei; Constantin V. Harnogea, învăț. (com. Vintileanca, Buzău), 0,80 bani; Eufrosina I. Dumitrescu (Bistrița-Vâlcea), 2 lei; Constantin C. Popian (Bistrița-Vâlcea), 2 lei; Boșca N. D. (Horez-Vâlcea), 2 lei; Marinescu Gh. (Horez-Vâlcea), 2 lei; Nenculescu Gh. (Horez-Vâlcea), 2 lei; Dozescu I. (Horez-Vâlcea), 1 leu; Marica Emil (Horez-Vâlcea), 1 leu; Aureliu M. (Ramani-Vâlcea), 1 leu; Grigore Voineag (Costești-Vâlcea), 1 leu; Teodorescu I. (Romani-Vâlcea), 1 leu; Romanescu I. (Tomșani-Vâlcea), 1 leu; Toma Iliescu (Costești-Vâlcea), 1 leu; Stănescu Grigore (Costești-Vâlcea), 1 leu; Colniceanu D. (Costești-Vâlcea), 1 leu; Popa Mihail (Costești-Vâlcea), 1 leu; Bolintescu G. (Costești-Vâlcea), 1 leu; Ghișeanu Alex. (Costești-Vâlcea), 1 leu; Florescu Procopie (Costești-Vâlcea), 1 leu; Petruțian C. (Costești-Vâlcea), 1 leu; Nițulescu Const. (Costești-Vâlcea), 1 leu; Beleșescu Simion (Costești-Vâlcea), 1 leu.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1905 și până în prezent este de 296; iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 1.439 lei și 30 de bani.

(Va urma în numărul viitor).

„NAȚIONALĂ“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, GUCUREȘTI
Capital în acțiuni întreg varsat în aur . . . . . Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă compuse din prime și daune . . . . . » 3.955.688.76
Idem format din capital și alte rezerve » 1.075.842.60

Total în aur Lei 7.052.531.36
Daune plătite . . . . . Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Băteoianu.

Dir. general E. Grünwald.

„NAȚIONALĂ“ asigură contra incendiului, a „grindinei”, contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sunt primite în toate combinațiunile obișnuite ca : «cas de moarte, supraviețuire, zestre și rentă». Sediul social în palatul Societății din str. Doamnei No 12, București. Reprezentanță generală în București, str. Smârdan No. 4. Agenții în toate orașele din țară.

AVEM O ȘCOALĂ GRTGD6XĂ SĂNTA ELENA

Bulevardul Neatârării, 75
cu internat și externat

I. Școală superioară de educație și menaj. Limbile Franceză, Germană vorbite, muzică, pictură, pian, croitorie de familie. Bucătărie, cultura gândacilor și borangicului.

II Croitorie practică. Se învață croitoria în 3 ani. Se lucrează rochii bine și efțin cu o singură probă.

III. Tesătorie. Lână, bumbac, mătase, ștofe de haine și tot felul de pânzeturi și uniforme pentru școli.

IV. Triicotaj. Flanele, fuste, jambiere, ciorapi de lână și bumbac.

Se primește lână pentru dărăcit, făcut caere și tors.

Se primește gogoși pentru tras borangicul cu mașini sistematice.

Fondatorul școlii,

Preotul Iconom, **C. IONESCU.**

Cel mai mare și vast magazin și singurul care *vinde estiv*..

Țilnic sosesc Incălțăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii din propria noastră Fabrică, lucrate de noi.

Prețuri corente la Ghete de Bărbați:

de Vax cu Elastic sau Șireturi	Lei 10.95, 11.95, 12.95, 13.95.
» » » Nasturi	» 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Lack cu Elastic sau Șireturi	» 12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	» 13.95, 14.95, 15.95.
» Chevreau cu Elastic	» 12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	» 13.95, 14.95, 15.95.

Prețuri corente la Ghete de Dame:

de Chevreau negre cu Șireturi	Lei 10.95, 12.95, 13.95.
» » » Botoni	» 11.95, 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» » Colori » » »	» 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Gems cu Nasturi și Șireturi	» 7.95, 8.95, 9.95.
Pantofi de Chuvreau albi decoltați	» 5.95, 6.95.
Idem cu Șireluri și Nasturi	» 6.95, 7.95, 8.95.
Idem de Lack diferite forme	» 5.95, 6.95, 7.95, 8.95, 9.95.
Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați cu prețuri fabulos de efține.	
In tot deauna se găsesc mari cantități de mănuși Glacé, Albe, Colori, și Negre pentru Dame	Lei 2.50.
» Bărbați »	» 2.95.

Rupându-se la încercare, se dă altă pereche.

Magazin la toate Sezioanele, Calea Victoriei No. 27. alături de Poliția Capitalei, București.

5%
Cupon de reducere pentru cistitorii Albinei.

Cistitorii revistei vor ave un scădemint de 5% din prețurile insemnate, prezentând cuponul.